Motion

1975/76:36

av fru Ohlin
med anledning av propositionen 1975/76:44 med förslag till vissa bestämmelser om den allmänna tandvårdsförsäkringen

Den reform som genomfördes i och med tandvårdsförsäkringens införande är en stor och genomgripande reform, och efterfrågan på tandvård visar tydligt vilket stort behov som föreligger på området.

Propositionen om anslutnings- och etableringsregler inom tandvårdsförsäkringen är på sitt sätt värdefull. Det är helt riktigt att folktandvården, som har det lagstadgade ansvaret för barn- och specialisttandvården, får sina behov av tandläkare tillgodosedda. Bristen på tandläkare har emellertid medfört att vissa orter ställts helt utan eller fått inskränkt tillgång till tandvård för den vuxna befolkningen. Etableringsrätten för tandläkare medför att om en tandläkare flyttar från en ort till en annan, oftast till mer attraktiva platser, den förstnämnda orten blir utan tandläkare, eftersom etableringsrätten är personlig.

För att reformen om tandvårdsförsäkring skall bli en reform för alla förutsätts en jämnare tillgång på tandläkare mellan olika orter. I propositionen 1975/76:44 uppmärksammas också förhållandet, och avsikten är att en helhetsbedömning på tandvårdssituationen skall göras. En sådan bedömning måste omfatta såväl folktandvården som privattandläkarna.

En förbättring av rådande förhållanden kan, enligt min mening, ske genom en regional fördelning av tjänster, där särskild hänsyn tas till bristområdena. Möjligheten till dispens för etablering av privattandläkare på orter där vakanser uppstått genom avflyttning bör tillämpas generöst och vägas mot det akuta behovet. Om så erfordras kan dispensgivningen vara ortsbunden för att trygga just den ortens behov.

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag

att riksdagen uttalar att riksförsäkringsverket vid prövning av ansökan om dispens från bestämmelsen om etablering särskilt beaktar förhållandena i mindre orter med stor tandläkarbrist.

Stockholm den 6 november 1975

MAJA OHLIN (s)